

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I és S Z É P I R O P A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. házszám.

Deutsensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók:

Deutsensmid János kereskedésében.

A párbajról.

Az egész országban mozgalom indult meg a párbaj ellen. Mi lesz e mozgalom eredménye, nem tudhatjuk. Annyi azonban bizonyos, hogy e kérdés még teljesen tisztázva nincs ameny nyiben a párbaj rettentő eredményeit számba veszik az ellenezők, de fékező hatását figyelmen kívül hagyják. Ily szellemben írott cikket közöl a »Hét« minapi száma. A kérdést azon oldalról világítja meg e fejtegetés, mely eddig az egyes párbajellenző lapokban takarva volt. Talán nem lesz érdektelen, ha a sűrű párbajellenes nyilatkozások után e cikket egész terjedelmében közöljük:

Hát persze, hogy ostoba és barbár dolog a párbaj. És mégis!... És mégis, most, mikor egy indító okaiban kissé pártos, dikciójában kissé banális, eszközeiben kissé naiv s nem minden helytelen hátsó gondolat nélkül csinált mozgalom azt el akarja

teljesen törölni a magyar föld színéről, most szinte kedve volna az embernek kissé a párbaj pártjára kelnis azt kiáltani oda a mozgalmas uraknak, hogy »lassabban az agarakkal«. Mi is a mozgalom indító oka? — Az Örley-Kálmán párbaj, melyben Kálmán elesett. Kálmánért valóban igen nagy kár volt. Teljesen érthető, ha az egész társadalom feljajdul, mikor ilyen derék jó ember, ilyen hasznos munkás, ilyen szerény modoru művelt lélek, ilyen feleséges, gyerekes családapa lesz előbb egy visszataszító inzultus, utóbb egy kegyetlen viadal áldozata. De tegyük fel, hogy véletlenül Kálmán talál és inzultálója esik el. Nos, ez ép úgy megtörténhetett volna, mint ahogy megfordítva történt. Vallják be őszintén a mozgalmások: ekkor is azt mondták volna, hogy kár érte? Akkor is megtartották volna gyűléseiket, szónoklataikat? Akkor is olyan nagy lenne a társadalom párbajellenes hangulata? Akkor is men-

nének petíciók a párbaj drákói megrendszabályozása érdekében az országgyűléshez? — Dehogy! Akkor azt mondanák a mozgalmások, hogy így már jól van. Mégis csak van igazság néha a párbajban! Migis csak derék hősiesség ember ez a Kálmán: halállal torolja meg ha bántja őt valaki. Igen ekkor ez így volna s a párbaj ostoba és barbár intézménye köztetésnek örvendene. Ez egy ok arra, hogy most és éppen ebbe a mozgalomba ne rohanjon bele lelkezen a pártatlan, objektív ember. Van még több ok is. Például! Igaz ugyan, hogy a párbaj miként végződése a véletlentől, vagy durva, tesli chanceoktól függ, de el végre is temérdek galádul megbántott és felzaklatott embernek adja vissza erkölcsi integritását és lelki nyugalomát. Ami szervezetlen, öntudatlan és a nemes, humanus ítélkezést alig ismerő társadalmunk temérdek durva bántalommal szemben a bántalmazott ezen

J Á R C Z A.

Egy ital viz.

(Egy katona elbeszélése.)

I.

Az ezredes magához intette a kapitányt:

— Nézze csak! szólott hozzá s kardjával a szemközti hegyletőre mutatott.

A kapitány kissé rövidlátó volt, föl-tette tehát a csipetét és úgy nézett a jelzett irányba. Kis szünet mulva bámulva fölkiáltott:

— Csakugyan, ismét ő! De hát az ördög van ezzel a fiakkal? Lássuk csak!

Körülnéztett és megpillantott engem, a ki tiszteletteljes távolban a sáncnak egy kiszögeléséhez tamaskodva állottam, de úgy, hogy a beszélgetésnek minden szavát meghallottam. Jelt adott, hogy jöj-jek közelebb.

— Ugy-e az én századomban szolgál? kérde.

— Parancsára, kapitány úr.

— Mint látom a lövészjelvényt viseli. Bizik annyira magában, hogy azt a bosnyák

fiakkal, aki amott a szemközti bokrok között máskál, egyetlen lövéssel a más világra küldje?

Minden válasz helyet fölemeltem puskámat és czélba vettem »a jelzett objektumot.« (A katonaságnál az ellenség nem személy, hanem csak objektum.) De az ezredes intett, hogy hagyjam abba.

— Ne most! monda mosolyogva.

— De ezredes úr! érvelt a kapitány mind a két kezével hadonázva, — ennyire »a tempó« sohasem kapjuk azt a fiakkal! Meg kell büntetné azért a szemtelenségért, hogy annyira paczkázik velünk és szemünk láttára máskál a hegyletőn, noha jól tudja hogy tele van a sánc katonáinkkal.

— Majd később, kapitány úr! Nem látja, hogy most a kancsó van kezében?

— Csakugyan! válaszolt kissé elpirulva előbbi heve miatt a kapitány.

— No lássa, ilyenkor pedig nem engedhetem meg, hogy ráldjón. Megtilja ezt az emberszeretetet és a könyörületet.

— Mi van azzal a fiakkal? kérde kíváncsian a kapitány.

Az ezredes előbb körültekintett, rendben van-e minden, aztán így szólt:

— Dobojuat láttam először. Az egész tábor ismerte ezt a különös fiakkal. Az »emir«-nek neveztük, mert zöld turbánja, mely azt jelenti, hogy a profetatól szár-

maztatja le magát, erre a méltóságra mutatott. Ismertük pedig azért, mert a legnagyobb harc hevében, míg jobb keze a puskát szoritotta, bal kezében mindig ott volt egy zöldes cserép korsó, melyet feltékeny gonddal őrzött meg minden bajtól és viszontagságtól.

A saját felelősségére és egészen önállóan viselt ellenünk háborút. Nem vegyült a többi fölkelő közé, hanem elkülönítve tőlük harcolt. S minő harcmód volt ez! Mintha csak vadászni járna nyúlra, vagy rókára! kikeresett magának egyet katonáink közül, czélba vette és el is találta. Sohasem halalosán, de mindig úgy, hogy harcképtelenné tette. Többnyire jobb kezén ejtett sebet, úgy hogy nem foghatott fegyvert. Ezt pedig annyi biztonsággal végezte, mintha kizárólag erre a lövésre gyakorolta volna le magát.

— Átkozott fiakkal! dörmögött a kapitány.

— Várjon csak ez még nem minden! Ha megvolt a lövés, letette a puskát egy bokorba, vagy sziklahasadékba, előszedte cserépkancsóját és neki indult áldozatot fölkeresni. Rá is talált akárhány volt a sebesült. S akkor ez az emberekre vadászó fanatikus török ápolta a sebesülteket, megittatta friss vízzel, bekötötte sebeit s mindent

csak úgy fordíthat ha fegyverrel kezében bebizonyítja, hogy ő is tud durva fenegyek lenni nem csupán ellenfele. És ez nem azért van így mert nálunk társadalmi intézmény a párbaj, hanem azért társadalmi intézmény nálunk a párbaj mert ez így van. Kap-e valaha nálunk a társadalomtól légtételt az, akit valaki nyakon ütött? Hát akinek valaki elszerezte a feleségét, a leányát vagy a nő testvérét? Nem éri az ilyent a társadalom röhögő gunyja mindaddig, míg bántalmazójával meg nem verekszik? S nem-e tartják ez ilyen bántalmazót nálunk fenegyerek, snájdig gvallérnak? És ha egyáltalán nem lehetne párbajt vivni, akkor — valameddig teljesen feledésbe nem merülne az eset — mindig folyvást a bántalmazó élvezné galád hibája kellemes társadalmi gyümölcsseit s mindig es folyvást a bántalmazottat marhá a társadalom gunyja. Ám vesse el társadalmunk divatos felfogásának összes rüpök gonoszságát, terjessze ki nemes védelmét a gyöngékre és bántalmazottakra, adjon kiméletes irtást az igaztalanul vert sebekre és vesse meg s zuzza össze erkölcsileg azt aki durván lelkellenül sért — s csak ha már mindenre képes, akkor vegye ki a megbántottak kezéből a megtorlás és elégtétel szerzés egyetlen fegyverét — a fegyvert. Addig tulságos áldozatot követel éppen a jóktól akiket bántalmazni szoktak, de akik nem

bántalmaznak soha senkit. Meg aztán még egy előnye van nálunk az ostoba és barbár párbajnak. Nálunk még az emberek az egymással való érintkezésben általában meglehetősen nyersek és kiméletlenek. Ha ma egyáltalán lehetlenné lesz a párbaj bizonyosan még nyersebbek s még kiméletlenebbek lesznek. Mert az a gondolat, hogy esetleg a fegyver veszedelmeinek teszi ki azzal becses bőrét, mégis csak korlátozza fékezi az arrogáns praepotens embert gögjében. Mégis csak jobban vigyáz a nyelvére és a kezére a durva ember, ha tudja hogy azért esetleg fegyverrel is helyt állni. Igaz hogy e révén néhány párbajhős terrorizmust gyakorolhat. De végre is párbajhős a durva emberek közt sincs igen sok. Durva, gögös ember igen sok van, különösen a születésre rangra vagyona állásra kisebb alárendeltebb emberekkel szemben. Ma még például tudja a kapitány hogy hadnagya párbajra kényszerítheti őt, ha ezt keményebben legyalázza, ma még tudja a gróf hogy kasznárja esetleg végig vág rajta, ha rossz szeszélyében ezt a »gazember» titulussal illeti, ma még tudja a hatalmas hivatalfőnök hogy az igaztalanul el eltiport, agyonkujonirozott alantas fogalmazó esetleg keresztül löheti az ő potrohát. És ma még egy milliószor jó a mi társadalmunkban, mely alig védi a gyöngébbet, ha ezt a hatalmasok tudják. Ha majd a

praepotencia nem részesül többé a párbajjal korlátozott szabadságban s ha majd a felsőbbek az alsóbbakkal saját lelki műveltségükből is emberileg tisztességesen fognak bánni, rögtön ej kell törölni az ostoba és barbár párbaj minden lehetőségét e föld színéről De addig... tudja Isten! Most csak rettentő eredményeit veszik számba a mozgalmások, de fékező korlátozó jó hatását feledik, vagy tagadják. Különben a párbajellenes mozgó urak közül mindenik, bármikor, bárkinek »rendelkezésére áll.»

H I R E K.

— 1. Az önk. tűzoltó egyesület részéről megkerestek azon tisztelt pártoló-tag urak, kik tagsági díjjakat ez ideig az egyesület pénztárába be nem fizették, azt e hó végéig befizetni sziveskedjenek figyelmeztetnek egyszersmind, hogy aláírásaik három évre kötelező.

— B.-Szentandrás képviselőtestülete tegnap közgyűlést tartott a következő tárgysorozattal. 1. A járási utibizottság tagjainak 3 évre megválasztása. 2. Az »Ugrai» sikasztási ügy tisztázásához szükséges pénzkölcsönvételéről. 3. A szüret idejének megállapítása. 4. Nádas oldali tanyai iskola felállítására. 5. Helyettes jegyző kinevezéséről rendelet.

— 2. A szarvasi önk. tűzoltó egyesület részéről felhivatnak a t. szabó-mester urak miszerint az egyesületi működő tagok részére Lodenből készítendő 18—20-béli kabátok ajánlataikat írásbelileg 8 nap alatt az egyesület parancsnokságánál benyújtani sziveskedjenek az árnak megjelölésével. Értesít-

annyi gyöngédséggel, hogy egy kitanult apólónó sem vegezhette volna dolgát ügyesebben.

— Különös egy fiú; de hát sohasem sikerült őt elcsipni? Az ilyen embereket valami ritkaság gyűjteménybe kellene elhelyezni!

— De biz elcsiptük egy ízben, mikor éppen »ah maga» sebesültjét ápolta. Katonáink a harc hevében megakarták lékelni kopasz fejét, de a sebesült könnyörgött, hogy ne bantsak az ő megmentőjét. Megkérdeztem szerb nyelven: »Mondjad csak, emir barátom, miért lövöd le előbb ellenfeledet, s miért ápolod azután?» Mit gondolsz, mit válaszolt az én emirem?

— Kíváncsi vagyok.

— Azt mondá: »Mikor rálövök akkor ellenségem, a ki ellen hazamat kell megvédeni, de mihelyt megsebesíttem, már nem egyéb egy szegény szenvedőnél. Már pedig a próféta is azt mondta: A ki szenved nem lehet ellenségem.

— Selbocsátották?

— El. Maga Szapari rendelte így. Az »emir» meg se köszönte, hanem előbb még egyszer megittatta sebesültjét a zöld korszó-lól, aztán odább állott. Azóta is folytatta ellenünk a háborút. Katonáink közt saját-ságos felfogás uralkodik személyét illetőleg,

Kettős lénynek nézik: egy olyanak kit elpusztítani és egy másiknak, kit kimélni kell. Mikor a puská van kezében, rálönek de úgy látszik, varázsa van, mert elkerüli a golyó. Hanem mikor a korszóval jelen meg a színen, senkinek sem jut eszébe, ezébe venni őt, mert jól tudják hogy a könnyörület szolgálatában áll.

— Furcsa egy szamaritánus! mormogá a kapitány.

A beszélgetésnek itt vége szakadt, mert a szemközti hegyekben gyanus mozgalmak voltak észlelhető. Mindenfelől csillogtak a puskaövek a napfényben és a következő pillanatban irtózatossá vártak rohantak meg az insurgensek a mi sáncunkat. Talán őt perczig tartott az elkeseredett küzdelem, mely már puskatusa ment, míg végre sikerült az ellenséget visszaverni.

— Rajta fiúk! kiáltott a kapitány ujongva, adjunk nekik egy kis utraválót Czélba! Lőj!

Eldördült a sorlövés, de éppen a mint pusztítólag becsapott a futó ellenség közé, tulnan is löttek. Egyetlen lövés volt csak, ha az ezredes oldalához kapott, tántorgott és éppen, hogy karjaim közt felfogtam, mert különben a földre esett volna.

— Végem van! hörgött.

— Vízet! vízet! — kiáltott a kapi-

tány. — kinek van még a kulacsában egy kis víz?

Egymásra néztünk, rázogattuk a kulacsokat: biz onnan az utolsó cseppig kifogyott a víz.

— Négy ember előre! — parancsolá a kapitány. — A völgyben patak van, szivesetek. Egynek talán mégis sikerül épségben visszajönni és vizet hozni.

Noha ez a rendelet biztos halál volt a kiküldöttek részére, mégis legalább ötven ember lépett elő a parancs teljesítésére. Hogy is ne! Hisz az ezredesről volt szó, a kit mindnyájan úgy szerettünk, mintha édes apánk volna, ... Ebben a pillanatban feltűnt egy alak a sáncz külső kerítésén Barna arez, sötét szemek, hosszú hófehér szakál zöld turbán és ismertető jel gyanánt jobb kezében a zöld korszó.

— Az emir! kiáltottak a katonák megdöbbenve.

Csakugyan ő volt. Nagy szemekben melyek e pillanatban a jósaigtól ragyogtak, kimondhatlan könnyörület és emberszeretet tükröződött. Egyenesen odament az alétt ezredeshez, felbontotta egyenruháját és hozzá látott a seb kimosásához. Mi csak néztük, bamultuk, de szólni nem szöltünk egy szót sem.

stnek, egyuttal, hogy a hozzá tartozó kel-
mét az egyesület adja minden hozzátartozóval
csak is a varrásra nézve teendő meg az
ajánlat Az elkészítésre 30 napi határidő fog
kifizetni és első sorban a működő és pár-
toló tagnak fognak tekintetbe vétetni. Mayer
egyl. pénzt.

— A szüret. f. hó 16 17 és 18-án tar-
tatatik. A bormustot és szőlőcsefrét csak-
is a következő utakon szabad a városba
szállítani: 1., Beliczey ut, Várház. 2., Nagy-
temető utca 3., Bárány utca. 4., Várme-
gyeház utca 5 Pécsy kert. A deszállítás
csakis nappal reggel 7-től este 7-ig és csak-
is a megjelölt utakon eszközölhető, ettől
eltérő szállítás csempészetnek fog tekin-
tetni. Az előjáróság.

— Az utcai világítás árlejtésen Tajber
Gusztáv, kereskedőnek adatott ki 797 fo-
rintért, A vállalkozó köteles a holdvilágos
éjszakákat kivéve októbertől—májusig az
utczákat kivilágítani. Ezen kívül a borus
éjszakákon a május—októberi.

— Tanítók gyűlése. A helybeli tanító
egyesület folyó hó október hó 20-án pé-
teken délután 4 órakor a főgymnasium
rajztermében gyűlést tart. Tárgyai: 1. Gya-
korlati előadás a számtan köréből. I-ső osz-
talyu növendékekkel. Előadó Lustyik János.
2. Elméleti előadás »Miképen tanítsuk ide-
gen ajku tanítványainkat a magyar nyelv-
re?« című tételről, előadó Szabó József. 3.
Esetleg indítványok tárgyalása.

— Elhaltak névsora. Folyó hó 12-től
14-éig elhalt városunkban: Medveg János-
né szül. Hruska Erzsébet (707 hászám.)

— Uj illetőség. Bolka Márton szarva-
si illetőségéről lemondvan Kondoros község
kötelékébe felvétellett.

— A kisújszállási pótvásár f. hó 22 és
23-án tartatik meg.

— Pótvásár. Szeghalmon pótvásár tar-
tatik f. hó 16 és 17-én.

II.

Oktober hatodikán kihirdették a sta-
táriumot egész Boszniára nézve. A kit még
ezentul fegyveres ellenálláson rajtakapnak,
azt haditörvényszék elé állítják és irgalom
nélkül föbe lövik.

Egy héttől később kivolt adva a na-
piparancs, hogy másnap reggel a mi zász-
lójunk, mely Bihácsban volt elhelyezve,
egy kivégzésnél fogja a szokásos négyszög-
get képezni.

A kivégzendő egyén az emir volt.

Rajtakapták a mint folytatta ember-
vadászatát, még pedig ismét egészen egye-
dül. A haditörvényszék kimondta rá a ha-
lалos ítéletet, de Rheinländer tábornok meg
akart neki kegyelmezni, ha megígéri, hogy
ezentul »nem fog vadászni.«

Az emir tagadólag rázta fejét. Csak
lőjjék agyon, mert ő nem tud lemondani
kettős szenvedélyéről: az embervadászatról
és a sebesültek ápolásáról. Ha elbocsájtják
folytatni fogja e dupla élethivatását.

IIáborúban nem szokás tréfálni. A
mint az emir ezeket elmondta, Rheinländer
tábornok alákanyarította nevét a halалos
ítéletnek és következett az exekutió.

Nem akarom részletesen leírni, csu-
pán annyit mondok el belőle, hogy az emir
vitézül viselte magát. Nem engedte szeméit

Fogorvos. Kovács J. Budapestről
ki már évek óta városunkba ellátogat s né-
hány napja ismét Szarvason időzik, figyel-
mezteti a n. é. közönséget hogy a kik fogbaj-
bak szenvednek minél előbb keresék fel mert
vannak műtétek melyek több időt vesznek
igénybe, (plombirozás. Lakása) «Bárány» szá-
loda 5-ik szám.

— Rendőri hir. Bracsok Samu 14 éves
szarvasi illetőségű kőmives tanonc Kondo-
roson Szemiján János koresmároshoz na-
ponkint bejárt s ugy ott magának ismeret-
séget szerzett. Ezen ismeretséget arra hasz-
náta fel hogy Sze-njának 48 frt, készpén-
zét ellopta, De [rajta vesztett [mivel tet-
te érték és a kondorosi csendőrség a
szarvasi kir. járásbíróshoz bekísérte.

— A »Hazánk« irodalmi vállalat és
nyomdai részvénytársaság alakuló közgyű-
lése — mint nekünk írják — szinte párat-
lan a részvénytársaságok alakuló közgyű-
léseinek történetében. A Köztelek díszter-
mében, részint személyesen, részint megha-
talmazással képviselve 780 részvényes gyűlt
össze, s örömmel vették tudomásul a je-
lenn voltak, hogy az alapítók buzgólkodása
következtében a vállalat megindítására szük-
séges részvénytőke már tuljegyeztetett. a
mi igazán feltűnő olyan alapításnál, a hol
első sorban az eszmei törekvések tüzetek
ki czélul. Az alakuló közgyűlést Forster
Géza. az Orsz. m. gazdasági egyesület igaz-
gatója vezette, s a közgyűlés nem egy moz-
zanata árulta el, hogy valódi lelkesedés töl-
ti el a részvényeseket. mikor a mezőgazda-
sági és vele kapcsolatos körök érdekeinek
előmozdítására szolgáló hirlapi orgánom
megteremtésére teszik meg a döntő lépést
A közgyűlés során konstatálták, hogy 1569
részvény van jegyezve az alapítóke törvény-
szerű háromnegyede be van fizetve, s a köz-
gyűlés határozatképes. Az alapszabályok
megvitatása után megtörténtek a választá-

bekötni, nem akart letérdelni, hanem bátran
nézett szembe a felé meredő hat puskacső-
vel. Ott volt jobbában most is a cserép-
kancsó és mielőtt elkangzott az utolsó pa-
rancsszó, még ajkaihoz emelte azt...

De már nem ihatott belőle. A hat lövés
eldördült és az emir a földre bukott.

Nem halt meg azonnal. Lehet hogy
reszketett a katonák keze, de egyetlen golyó
sem ütött halалos sebet. Ilyenkor az a szo-
kás, hogy a carée-ból kilép a legzsélső két
katona és megadja a kegyelem lövést.

A véletlen ugy akarta, hogy én voltam
az egyik a kettő közül. Mikor felemeltem
puskám, a sebesült két karjára támasz-
odott és megszólit!

— Fiam, elég lesz a másik! Te pedig
itass meg még egyszer, utoljára ebben az
életben.

A tábornok intett, hogy tegyek eleget
ohajának. Fölvettem a kancsót a földről, az
emir ajkaihoz vette és ugyanakkor lassan
halántékához illesztve a puskacsövet.

Az emir ivott, arcának kifejezése
nagy gyönyört mutatott, — de már azt,
hogy hogyan izlett neki az utolsó ital, csak
a másvilágon mondhatta el, — mert a lö-
vés eldördült és szétloccsantotta agyve-
ejét...

sok s az igazgatóság a következőkből aia-
kult meg: Barcza Károly, műszaki tanácsos
Baross Károly, az O. m. g. e. titkára, Bedő
Albert, orsz. főerdőmester, dr. Bernát István,
közgazd. író, Bujanovics Sándor, orsz. gyűl.
képviselő, Cserhédi Sándor, m. óvári gazd.
ak. tanár Fábrián János, műszaki tanácsos
Forster Géza, földb., az O. m. g. e. igazgató-
ja, Förster, földbirtokos, Hollán Ernő, nyug.
altbnagy. Kiss István, müegy. mtanár, Kvas-
say Jenő. min. tanácsos, Lossonczy Mihály,
földbirtokos Máday Izidor. min. oszt. taná-
csos, Miklós Ödön, földbirtokos, földmive-
lésügyi államtitkár, Ney Béla műszaki ta-
nácsos. dr. Szabó Ferencz nagybérlő A fel-
ügyelő bizottságba: Jancsó Jenő, Lndau
Gu ztáv, Rubinek Gyula, dr. Rudnyánszky
Béla, Serák Károly és Zachár Gyula vá-
lnszlattak meg. A részvénytársaság nyomda-
és hivatalos helyiségei a *Köztelek* rendez-
tetek be, itt szervezik a deczeml. erben
meginduló „*Hazánk*» című politikai napilap
szerkesztőségét is.

Irodalom és művészet.

A »Vasárnapi Ujság« októben 8-iki
száma husz képpel jelent meg. Közli Verne
Gyula legújabb erdekes regényét: »Bom-
barnac Klaudius.« Egy hirlaptudósító jegyző
könyve; francia művészek által készített
illusztrációkkal. Eredeti elbeszélést Szivos
Bélatól. Költeményeket Szabolcska Mihály-
tól és Gallovich Istvántól. További cikkei:
»A kőszegi nagy hadgyakorlatokról.« A
»Vasárnapi Ujság« kalonai tudósítójától.
(Nyolcz képpel, melyek közt van Vilmos
német császár és királyunk, a mint a kől-
szegvidéki hadgyakorlatokat szemlelik. Cher-
nel István pillanatnyi fényképei után, to-
vábbá Jantyik Mátyás eredeti rajzai a
hadgyakorlatokról; Erdélyi M. pillanatnyi
fényképei a kőszegi ünnepélyekről.) —
Az osztrák-magyar hadsereg tábornoki kar-
»ából.« (Beck, Schönfeld, Rheinänder és
Galgóczy tábornokok arcsképeivel.) — »Fe-
rencz Ferdinánd földkörüli utja.« Irla a
»Vasárnapi Ujság« számára egy tengerész-
tiszt az »Erzsébet« hajó födelzetén. —
Gróf Széchenyi Imre horpácsi kastélya.«
(Képpel. Cserna Károlytól.) — »Bokross
Elek.« (Arcsképpel.) — »Londoni divatle-
vel.« (Divatképpel.) — Irodalom es műve-
szet; Közintézetel és egyesület; Sakkjáték
s b. rendes rovatok. A *Vasárnapi Ujság* elő-
fizetési ára negyedévre 2 frt. a *Politikai
Ujdonságok*-kal együtt 3 frt. Megrendelhető
a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Bu-
sapest, egyetem utca 4. szám.)

Felelős szerkesztő: **Miháfi József**

Főmunkatárs: **Epstein Miklós.**

KISHIRDETÉSEK.

Minden szó beiktatási ára 1 kr. Czimmel előtűt
hirdetésekkért 30 kr. bélyegilleték is fizelendő

4. Kiadó egy hónapos szoba. Hol? Meg-
mondja a kiadóhivatal.

5. Keresek megvételre egy kézi Lexicont
Czim a kiadóhivatalban.

6. A Tuzok utczán f. hó 13-án elveszett
egy pénztárca. Beesületes megtaláló 5 forint
jutalomban részesül. Czim a kiadóhivatalban

7. Petrovszky »Közigazgatási törvények
és rendeletek« című műve potom áron el. ó.
Hol? Megtudható a kiadóhivatalban.

8. Egy jó karban lévő szárnyas ajtaju
magas ruhaszekrény eladó. Bővebbet a kia-
dóhiva talnál.

Moravcsik Gézának,
vármegyház utcai volt há-
zában f. hó 15-én Vasárnap
délután 3 órakor

különböző

BUTOROK

árverési uton fognak
eladatni.

Kishirdetések lapunk szá-
mára olcsó áron vétetnek fel.
Minden szó beiktatási ára 1
kr. Czimmel ellátott hirdeté-
sekért azonban 30 kr. bélyeg-
illeték fizetendő. A kishirde-
tésekről a kiadóhivatal számo-
zott jegyzéket vezet s a hir-
detők czim és lakjegyzékét
ott hol ez nincs kitéve, a tu-
dakozókkal közli.

Eladó ház.

Özv. Mihálf Józsefné
Kényes-utca 175-ik számú
háza

előnyös feltételek mellett

ELADÓ

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS A HÉT

TÁRSADALMI, IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖZLÖNY
október—decemberi (t i z e n h a t o d i k) évnegyedére

Szerkeszti és kiadja: KISS JÓZSEF.

* MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP. *

A HÉT a legliberálisabb szellemben szer-
kesztett magyar heli lap. Közöl **novellákat, köl-
teményeket, dramatizált apróságokat, politikai és
társadalmi esszait**; figyelemmel kíséri a hét
összes mozgalmait és kiválasztja s feldolgozza
a legfontosabbakat és legérdekesebbeket. Kul-
tival minden genret, hozzászól minden aktuális
kérdéshez de sohasem lépi át azon határokat
melyeket a jó ízlés — irodalmi lapnál a leg-
főbb kriterium — parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a
péntek esti *színházi premiekről* még ugyanazon a hé-
ten, ugyszólván *a napilapokkal egyidejűleg* hoz nagyobb
szabású ismertetéseket. Szépirodalmi része kivételével
actualis minden közleményében és jórészt ennek kö-
szönheti nagy sikereit, és azon közkedveltséget, mely-
ben részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik
egy nagy irodalmi név. Azok közül, a kik »A HÉT»-be
eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlítjük
a következőket:

Abonyi Árpád, Abrányi Emil, új. Arányi Kornél,

*Ágai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Birsony Ist-
ván, Bede Jób, Bródy Sándor, Célió, Dóczy Lajos, End-
rődi Sándor, Gozsdu Elek, Herczeg Ferencz, Heltai Jenő
Hock János, Ignóty, Inozedy László, Jászai Mari, Jó-
kai Mór, Justh Zsigmond, Kenedi Géza, Kébor Tamás,
Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai
Dezso, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsi Kál-
mán, Murai, Petelei, Palágyi Lajos, Pollák Illés, Ráko-
si Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné Nofál
Janka, Szalai Erzsébet, Szecseré Attila, Szomaházy Ist-
ván, Szűry Dénes, Silberstein Adolf, Tábori Róbert, Tóth
Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Vészi József stb. stb*

A HÉT külső kiállítása összes lapjaink közt a
legfényesebb. Minden számának borítékán egy fényes
kivitelű nagy arcképet közöl: kitünőségeket, de legfő-
képp érdekes alakokat a politika művészet, irodalom és a
szalon köréből, azok arcképeit, a kiket a lefolyt hét ese-
ményeik árja, habár csak ideiglenesen, is felszínre vetett.

A HÉT számai bekötve évenként két vaskos kö-
tetet képeznek és nagyon is érdemesek a megőrzésre.
Az első hét kötet melyből teljes példányok — bárigén
csékély számban — még kaphatók, valóságos tárhaza
az érdekét soha sem veszítő becses olvasmányoknak.

A HÉT előfizetési feltételi: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT kiadóhivatala, Budapest, VII. Erzsébet-körut 6. szám.